

Portentum, de caelo tangi.
 Gallis urbem, sed integrâ Jovis æde, mansisse Imperium: fatali nunc igne, signum celeste ira datum. Tacit. 4. Histor. cap. 55. Hinc Capitolium tangi de caelo, inter prodigia numerat Jul. Obséquens, Tit. Liv. 6. scēt. 11. & Ovid. de Consolat. ad Liviam, v. 401. & 3. Amor. Eleg. 3. v. 35. Cicer. 1. de Divinat. ubi:

Cicer. Nam pater Altitonans stellanti nixus Olympo, Ipse suos quondam tumulos ac templa petivit, Et Capitolinis iniecit sedibus ignes.

Ludi Capitolini.
 15 Aliquibus visum ludos Capitolinos sic dictos, quia instituti ob templum Jovis in Capitolio extructum, maximè postquam dedicavit Horatius Pulvillus, de quo 13. Septembr. à 6. Unde hi ludi etiam appellati Megalenses, Magni, & Romani, de quibus suis locis. Falluntur, uti videbimus, 16. Febr. n. 10. Ludos fanè institutos fuisse, sed qui vocabantur Chironomi, vel Pyrrhici, Græcè Euphron à vivaci gestu: igitur chorea erat, vel saltationis genus, quo ex motione manuum, tacitè loquebantur. Quintil. 1. cap. 29. Brodæus, 9. Miscellan. cap. 1. Juvenal. Satyr. 5. v. 121. & 6. v. 62.

Ludi Chironomi Pyrrhici.
Juvenal. Saltantem spectes cheironomonta volanti. Cheironomum Ledam molli saltante Baskyllo. Consuletis hic Isaac. Grang. & Lips. in 1. Annal. Tacit. Euphron erat choreæ genus (inquit Erasim. in Apophthegm. Chilonis, & 1. Chil. Centur. 8. à n. 34.) quo graves historia circa vocem, solo corporis gestu, sic representabantur; ut spectatores plus intelligerent ex saltatione, quam si quis recitasset. Alijs parco, equidem latè astruxi, Tom. 7. T. 3. à n. 30.

Protelea.
 16 Apud Athenienses sacra Protelea Junoni, Dianæ & Paris; in quibus virgines nupturæ canistria munusculis onusta, Dianæ uti virgini sacrabant, simulque fecabant comas. Sacrificium, sive donum etiam apud Lacedæmones; sed non ipsæ, verùm ipsarum matres ferebant. Meurs. Græc. feriat. lit. P. Pausan. cap. 95. Ibi signum ligneum Veneris-Junonis, ad quam pro filiarum nuptiis sacra facere matronas, solemne est. Meminit Rhodigin. 28. cap. 24. Sacrificium (ait) nuptias precedens, Protelea nuncupatur, & Progamia: quamquam & sic dicere dona licet, quæ ante nuptias offeruntur. Protelea, sunt qui interpretentur prædæ portiones primas, quas ferè sortiuntur optimates.

Progamia.
 17 Decimâ Gamelionis cœpit volare per Græciam Abaris cum sagitta. K. Græc. Hic erat sacrificulus Apollinis Hyperborei (de quo 16. Februar. n. 16.) qui ab illo acceptâ sagittâ, nihil comedens, totum orbem peragravit, latus quò sagitta jaculata; per quam

Abaris, & ejus sagitta.

etiam tanquàm ab Oraculo responsa reddebat. Suid. v. Abaris. Strabo, 17. n. 15. Hæc sagitta fuit, qua Apollo Cyclopas interfecit, & ne appareret instrumentum in monte Hyperboreo defodit; quousque Jupiter videns sine sagittis Apollinem, justit ventum cum sagitta fruges eo tempore natas ad filium deferre. Hygin. lib. 2. n. 16. Hac de causâ sagittæ effigiem inter sidera demonstravit; de qua Isagog. Septembr. n. 26. Sagitta ergo defossa ab Apolline data ejus Sacerdoti Abaridi, ut in orbe clareret illustris. Plato in Carmenis. Rhodig. 16. cap. 22. Abarim Hyperboreum ferunt sagittam per orbem terra circumtulisse, nihil omnino vescentem. Non ignarum literarum, oracula scripsisse, traditur, quæ Scythica nuncupantur, & Apollinis adventum ad Hyperboreos ratione metrica, à quo sagittam accepit. Ad dit Diodor. Sicul. 2. n. 92. Abarim quondam ex Hyperboreorum insula in Græciam profectum, pristina cum Delijs amicitia & cognationis necessitudinem renovasse. Idem Bulenger. de Oracul. cap. 6. & Firmic. de Errore Profan. religion. cap. 16. In tempore variant AA. Adventum in Græciam alij signant Olympiad. 3. ann. 1. alij, 54. ann. 1. de quo Briet. & quod mirum, dixisse virtute Dei factum, ut mortales vocaret in poenitentiam. Idem, Ann. 3286. Minimè creperum, illum non solum fuisse Magum, sed Magum insignem. Idem Ann. V. C. 190. & Maluenda, 7. de Anti-Christ. cap. 6. Sat. quod Plato d. subdit: Abaridis Hyperborei incantationes. Herodot. 4. n. 8. De fabula Abaris, qui sagittam dicitur per universam terram circumtulisse, nihil comedens; nihil dico. Celsus, contra quem scripsit Origenes, apud ipsum, lib. 3. de Abari dicit: Cujus tanta vis erat; ut cum sagitta ejaculata ferretur per aërem.

Magus.
 18 Eadem Hadrian. Junius, Centur. 7. Adag. n. 8. Gyrard. de Poëtiis, Dialog. 3. Euseb. in Chronic. à n. 1454. & Arnald. Pontan. hic. Quod vix mirabile est, hinc ad fidem confirmati sumus; ipsorum fraudem ac imposturam agnoscentes: atque illic demones contemnentes, ubi demones admiratione afficiuntur. Ajunt autem cum pestilentia toto terrarum orbe grassaretur; Apollinem tam à Barbaris, quam à Græcis consulentibus oraculum, respondisse: Oportere à populo Aibeniensi vota fieri pro omnibus. Multarum igitur gentium legatis ad eos proficiscentibus, etiam Abaridem Hyperboreorum nomine, Athenas legatum venisse, ajunt. Hæc Greg. Nazian. Orat. 20. Astruit magiam Apollonius. Abaris Hyperboreus (inquit, in Mi-

Legatus venit Aibenas.

Mirabil. historijs, cap. 4. ipse quoque Theologus fuit. Scripsit oracula regionibus, quas peragravit, quæ hodie extant. Prædixit ijs quoque terremotus, pestes & similia, ac celestia. Ferunt, eum cum Spartam advenisset, Lacones monuisse de sacris, malorum depulsoribus: quibus peractis, nulla postmodum Lacedæmone peris fuerit. Plura alia Jamblicus, qui de ejus vita & dogmatibus scripsit, numerans miracula ab illo patrata; de secta Pythagor. Hujus discipulus fuit. Gyrard. quò dudum. Petav. 1. p. Rationar. tempor. lib. 3. cap. 3. Fuit Abaris (ait) Hyperboreus Apollinis sacerdos, qui Pythagoram pro Apolline veneratus, mirificam illi sagittam obtulit, qua fretus flumina transmittibat, urbes pestilentia liberabat, & alia pleraque stupenda faciebat. Sic enim dicitur Abaris, quasi nave non egens. Jo!

Sagittam dedit Pythagoræ.
 19 Hac in die inter Ægyptios tradebantur dona ad bestiarum nutritionem, quas in templis colebant tanquàm Numina. K. Ægypt. Ritus invenitur in Herodot. Ægyptus (inquit, 2. n. 19.) cum sit Libyæ finitima, non tamen admodum bestijs abundat. Quæ verò illic sunt, ea omnes profacris habentur. Eas seorsum singulas educandi curam Ægyptij, atque Ægyptia suscipiunt; in quo honore filius patri succedit. His bestijs omnes vota persolvunt. Derasis filiorum capitibus, appendunt crimes una in lance, & alterâ tantundem argenti: quæ pecunia cum lancem traxerit, eam tradunt curatrici bestiarum: quarum si quam quis necaverit volens morte multatur: si nolens, plectitur ea multâ, quam Sacerdotes statuerint. Die 10. Mechir, celebrabant etiam memoriam Regis Surti. K. Ægypt. ad statuum ei erectam & dicatam, de quo Gelandin. in Regum Ægypti histor. Primum fuisse, qui fodit canales in Ægypto, adificavitque Pyramides, mortuusque sepultus est in ijs cum omnibus bonis & thesauris suis. Refert etiam Kircher. de Regib. Ægypt. Tom. 1. Oedip. Syntagm. 1. cap. 9.

Statua Surti.

DIES XI. JANUAR.

III. Id. I Grad. 21. Solis in Capricorno, faciesque Solis, signum cupiditatis, dominationis, & suspitionis; cujus imago vir canem, coronam & sceptrum manibus gestans, sub tutela Monuphræ. Abenragel. Hoc in gradu incidit occasus Capricorni, cujus influxus ita describuntur à Jovian. 3. Uran. Pronus ab Oceano menis portendit acumen, Ingeniumque capax, & castigantia longe

Pontan.
 Corda, sed occultos languenti in parte dolores Corporis, aut animi varios denunciat æstus: Criminaque, insidiasque gravique pericula damno; E quibus emergit tandem, placideque quiescit. Magister librum apertum tenens. Sphær. Arab. Mente Albumasaris; in hoc tertio Decano, apparent Plejades, juxta quas cauda Piscis: tunc dimidium rei monstrosæ (meo judicio, Medusa.) equibile stratera sine capite, quod manu defert. Juxta indos, Mulier visu placida, oculis nigris & manus tenues habens, opere laborans multiplici conficere sibi colores ornatos ex ferro. Inter Græcos Clunis Urfa minoris cum sinu draconis; tum Pes Galline dexter cum ala sinistra. Delphinus etiam & brachia Aquarij, mediumque Capricorni cum cauda Piscis. Inter alios, Cauda Piscis; finis Simia, dimidium figura sine capite. Sphær. Pers. Mulier nigra, cujus manus doctæ ad opus. Sphær. Indic. Pars Draconis, finis corporis Gallinæ, pes & ala. Delphinus, medietas corporis Capri, cauda piscis. Sphær. Ægypt. Si gradus hic invenitur in horoscopo languidos facit animo & sensibus, ut frequenter insaniant. Firmic. Septentrio multo imbre & asperâ tempestate flat. Ptolom. Caput antecedentis Gemini mane occidit, Junctin. K. A. Afelli cum Præsepi oriuntur: Corona occidit vesperè. Alsted. Uranom.

2 Hac die ut videret Noë quo in statu terra compluta; aperiens Arcæ fenestram crystallinam, quæ erat in tecto, dimisit Corvum, & post eum Columbam. Genes. 8. 6. Hæc revertitur, non ille: v. 9. manens foras in culmina Arcæ, ut placet Rabbiniis. Vide expositionem Antilogiæ apud Leonard. Mar. Bonfrer. Perer. Alapid. & Cajetan. Columba revertens à Noëmo apprehensa, introrsum illata: ibid. Anno, 96. ab exitu Israel de Ægypto juxta Sallian. & 50. juxta Torniel. Levita qui Bethlehém processerat, querens uxorem suam, quæ ad patrem fugerat, ut dictum 6. Januar. à n. 4. vel invito focero, cum illa in patriam revertitur, & venit in Gabaa; quò scandalum ortum, in tribuum Israel penè exterminium, ut dicitur Judic. à 19. Vide loc. cit. & diem 23. à n. 4. Abhinc, ann. 340. Abiathar filius Achimelech (Summi Sacerdotis, à Saule cum reliquis occisi) cum Ephod fugit ad Davidem, morantem in Saltu-Arith. Rauclin. ex 1. Reg. 22. 20. Vide pridie, n. 3. Herodes post templi sacri à se eximie ornati, dedicationem; cogitat in blandimen Augusti adificare Cæsaream Palestinæ (pridem dicta Turris Stratonis) quam perfecit, ab-

Noë mittit à arca Corvum & columbam.

Levita Ephraeus venit in Gabaa.

Templum Augusti.